ख्यक्स्मलः, एं, (ख्रक्क् निर्मालाः मलाः प्रस्ताणीव यज चोपे। गतौ। इति कविकल्पह्मः॥ अजित।

चाज इक भासि (खिज दीप्ती चुरा इदिलाझुम्।) इति कविकल्पहुमः॥ इक चाञ्जयति। भासि

दोप्तौ। इति दुर्गादासः॥

खजः, पुं, (न जायते नोत्पद्यते यः नज् + जन् + खन्येव्यपि दृश्यत इति कर्त्तरि डः उपपदसमासः। )
("न हि जातो न जायेऽहं न जनिय्ये कदाचन।
चेत्रज्ञः सर्व्यभूतानां तस्मादहमजः स्पृतः"॥
इति भारते।

"योमामजमनादिश्च वेति लोकमहेश्वरम्"। इति भगवद्गीतायाम्।) ब्रह्मा। विष्णुः। ग्निवः। कामदेवः। स्थ्यंत्रीयराजविश्चेषः। स च रघु-राजपुत्तः दप्रयपिता च। मेषः। इति ज्यो-तिषं॥ माज्ञिक्षातुः। इति हेमचन्द्रः॥ जन्म-रच्चिते वाच्यलिङ्गः। ह्याः। इति मेदिनी॥ तत्-परीज्ञा। यथा,—

"नच्च त्राणां विभेदेन नराणान्तु गण्ययं। तेषां श्वभाय निर्द्धं पश्चवस्त्र यं बन्नो ॥ ये ख्रत्याः श्वचयक्तागः पश्चोद्भये तथ्वेव च। देवजातिभिषत् ख्रच्याः सर्व्वार्थोपसिद्धये॥ ये पीता हरिता वापि नरजातेष्दीरिताः। ये श्वसाख्य महान्तो वा रच्चोजातेः श्वभप्रदाः॥ यो मोहादयवाच्चानादिन्तम्यं प्रयच्कृति। बध्य यव प्रनं तस्य नान्यत् किञ्चित् प्रनं भवेत्"॥ इति युक्तिक्यत्यः॥

खनकर्याः, पं, (खनस्य क्रागस्य कर्यवत् पत्रं यस्य सः) खसनदृद्धः। इति रत्नमाला॥ यथा वैद्यके। (''खनकर्याः कटुस्तिकः कषायोख्या व्यपाद्यति। कफपाय्डुश्रुतिगदान् भेद्यकुरुविषत्रयान्"॥)

अजनर्थनः, पुं, (अजनर्थाः + सार्थे नः) सालरुद्यः। इति राजनिर्धेग्टः॥

यजकातः, पुं, क्षी, (खजो विष्णुस कः ब्रह्मा च दन्दः तो वाति भ्रितः निष्ठरासुरवधे भ्रीणयत्वनेन व्यज का + वा + करणे कः। "कः भ्रजापति रुद्धिः को वायुरिति भ्रब्दित" इत्वेकाचारीयकोषे) भ्रित-धनुः। इति निकाखभ्रेषः॥

खनकातः, पुं, क्री, शिवधनः। इति निकाखश्रमः॥ खनगत्मा, स्त्री, (खनस्य गन्धतत् गन्धा यस्याः सा) वनयवानी। तत्पर्यायः। खनमोदा २। खराश्वा ३ कारवी ४। इति रत्नमाला॥ उग्रगन्धा ५। इत्यम्सः॥ वन्दि इति हिन्दीभाषा॥ इति मदनविनोदः॥ तिनौया इतिराननिर्घगटः॥ तत्पर्यायः। वस्तान्धा ३ खरपुष्पा ॥ स्विम्पर्यायः। वस्तान्धा ३ खरपुष्पा ॥ स्विम्पर्यायः। वस्तान्धा ६ ब्रह्मगर्भा ७ ब्राह्मो प्रतिमयूरिका ६। खर्या गुगाः। कट्लं : उष्णानं। वातगुस्त्रोदररोगवर्णवातिं स्वनािश्वादरोगवर्णवातिं स्वनािश्वादरां।

खनगन्धिका, स्त्री, (खन्य गन्धः षष्ठीतत्पुरूधः तद्दत् गन्धोऽस्यास्ति खनगन्ध + मलर्घे उन् उस्थेक इति उस्य इकः) वर्ष्वरीवृद्धः। इत्यमरः॥ वावरि इति भाषा। खनगन्धिनी, स्त्री, (खनगन्धोऽस्यास्ति अनगन्ध + मत्वर्थे इन् स्त्रियां छीप्) खनग्रदङ्गीरुचः। इति रत्नमाना॥

ग्रज

चनगरः, पं, (चनं गिर्ति यसते यः मृ + मचाद्यच् चनस्य गरः षठी तत्प्रस्यः) खनामखातरहत्-सर्पः। तत्पर्यायः। प्रयः २ वाहसः ३। इत्यमरः॥

खजगवं, क्ती, (खजयोविधा नद्यागोगं चिप्रस्वरवधे गीतं षठी तत्प्रवः। तादशं गीतं वाति सम्ब-भाति यतं खजग + वा + कर्त्तरि क उपपर-समासः। "गञ्चगीतद्यगौद्येव गृञ्चधेनुःसरस्वती" इत्येकाच्यरीयकोषे) पिन्।कः। श्विधनुः। इत्य-मरः॥ तस्य रूपान्तरं। खजकवं। खजकावं। खजीकवं। खजगावं॥

अजगावं, स्ती, (अजगोर्व्विष्णुब्रह्मगोर्गं गीतं षस्टी तत्परुषः। तादृषः गीतमवति सम्पादयति दत् अजग + अव + कम्मिण्यम् उपपदसमासः) प्रिव-धनुः। इति प्रव्दमाला॥

खाजजीविकः, पं, (खाजः जीविका जीवनोपायो यस्य सः) खाजजीवी। क्षागपालकः। तत्पर्यायः। जावालः २। इति हैमचन्द्रः॥

खजटा, स्त्री, (नास्ति जटा यस्याः सा) भूम्यामलकी। इति राजनिर्घेग्टः॥ तस्या रूपान्तरं। खजड़ा। खज्मता॥

खजड़ा,स्त्री,(खजड़ां जाखाभावं सम्पादयति या खज-ड़ा + करोत्यर्थे गिच् ततः पचाद्यच्) कपिकच्छुः। खालकुशी इति भाषा॥ इति राजनिर्धराः॥ खजध्या, स्त्री, (खजानां समूहः खज + ध्यन् स्त्रियां टाप् खजसमूहः। तदद्वानावस्त्रात्) सर्स-यूचिका। इति दीचिताः॥

यजराही, स्त्री, (यजस्य ब्रह्माणी यज्ञाय राहः कास्ठ-मस्याः सा स्त्रियां छीप्। ब्रह्मदाही द्वाकारहेन यज्ञ-विधानात्।) ब्रह्मदाही द्वाः इति राजनिर्धारः॥ यजनकः, जि,(न जनकः नेत्यादकः नज्स मासः। जन-यति जन् + शिष् प्वृज्) यनुत्यादकः। यजन्मदः। यस्रहा। यकारकः॥

खननिः, एं, (न + जन् + खानो भे विन्दिति सूचेया निन्दायां भावे खनिः। तस्याजननिरेतासु जननीस्नेभकारिया इति प्रसिद्धप्रयोगोऽप्यस्ति) जनमराहित्यं। उत्पत्त्यभावः। खूकरियाः। भूषाः। यथा। खजननिरस्तु तस्य। इत्यमरटीकायां रायमुक्तटः॥

अजन्यं, स्ती, (न जन्यते सम्पाद्यते केनापि न + जन् वाच् यत्) उत्पातः। समासमस्चनभूकम्पादिः। इस्समरः॥ अजननीये चि॥

खजपः, पं, (अप्रमस्तं जपित पठित यः। जम् + पचा-द्यच् न जपः नज्समासः।) असदध्येता। कुपाठकः। इति हेमचन्द्रः॥ (अर्जं पाति रच्चिति यः + अज + पा + कर्त्तरि क उपपदसमासः) क्रागपालकः। यथा,—

"ओषधीर्नामरूपाश्यां जानते ह्यजपा वने"। इति चरकः॥

स्त्रपा, स्त्री, (न जप्यते नौचार्यते उसी अपितु श्वास-

अच्छमत्तः, एं, (अच्छा निर्मिताः महाः प्रस्ताणीव नखा यस्य सः वज्जतीहिः यथा—मेरिन्यां महाः स्थात् एंसि मह्नूते प्रस्तमेदे एनदेयोः) भालूकः। इत्यमरः। तट्टीकाकारमते अच्छा महाचेति प्रस्ददयमपि॥

ष्यक्ता, स्त्री, (अ: विष्णुण्कायते आक्कायते (ज्या, क्कों + करणे अह। अस्य विष्णोः का आक्कादनं धरी-तत्युरुषः। अकारो वासदेवः स्यादिलेकाच्चरीय-कोष्ठे।) विष्णोराक्कादनं। इति सुग्धवोधयाक्ररणं॥

काषा) विश्वाशिकारण रात पुरान किन स्र किनं, नि, (नास्ति किनं यत्र बज्जितीहाः) किन-रहितं। दोषाभावविधिष्टं। यथा प्रातातप-

पराण्यौ ।—
"अच्छित्रमिति यदाकां वदन्ति चितिदेवताः ।
प्रशास्य ज्ञिरसा याद्यमिषटोमप्रलेः समं"॥

इति श्राह्यतत्त्वं।

श्वित्वित्रावधारणं, स्ती, (अच्छितस्य दोषरिहत-कर्माणः अवधारणं निश्चयः) दोषरिहतकर्मा-निश्चयः। तञ्ज्ञापकवाकां। यथा,— ततः कर्मामात्रप्राप्ताच्छित्रावधारणं कुर्यात्।

तथाच शांतातपपराशरी ।—

'खच्चिद्रमिति यदाकां वर्दाना चितिदेवताः।

प्रशास्य शिरसा याद्यमियरोमफकेः समं"॥

इति श्राद्धतत्त्वं॥ अपि च। विश्वरः।

"ततः मानिं प्रकुर्वित खवधारणवाचनं"। खवधारणं खच्छित्रावधारणं। इति तिष्णादि-तत्त्वं॥ तद्दाकां यथा,— खद्यामुके मासि खमुक-पद्ये खमुक्तियों मलृतित्तसुकक्षमाच्छित्रमन्तु॥ खच्छितं, जि. (हिह + कम्मीण क्षः न हित्तं नज्-समासः) हेट्टिह्तं। खक्तितं। यथा गर्गः,—

''श्रुत्वा एक्तस्य वे जन्म क्वता वेदोदिताः क्रियाः। खिक्क्तनार्लं पश्चेतं दत्त्वा स्क्यं प्रलान्वितं''॥ इति श्रुद्धितत्त्वं॥

खिप च। प्रद्धः।

"अश्रद्धानः पापात्मा नास्तिको दिक्क् व्रसंग्रयः। हेतुनिष्ठस्य पश्चेते न तीर्थपातमागिनः"॥ स्वक्किवरंग्रयः फलोपायेतिकर्त्तवासः निस्वय-

श्रृन्यः। इति प्रायस्वित्ततत्त्वं॥

ख्युतः, एं, (न खवते खरूपतो न गच्छति यः नित्य इति यावत्। चु + कर्त्तरि तः न खुतः नच्-समासः। पीताम्बरोऽख्तः शार्ष्ट्रीत्यमरः) विद्याः। इत्यमरः॥ (यथा कुमारसम्भवे, — तचावतीर्थाः-खुतदत्त हत्तः।) ख्यिरे त्रि॥ सोऽन्यवेलायामेत-स्त्यं प्रतिपदीतान्तितमस्यच्यतमसि प्राग्रासंशित-मसीति कान्दीग्योपनिषत्।

ख्युतासनः, पं, (ख्युतस्य खरानः) बनरामः। इत्य-सरः॥ इन्द्रः। इति हेमचन्द्रः॥

ख्युतावासः, पं, (खोद्यते वासः क्रियतेऽच खा + वस् + खिकर्षे घज्यदा ख्युतस्य खावासः। 'ख्रश्रस्यः सर्वयद्यामां देवधीमाख् नारदः' इति भगवद्गीतायाः।) ख्रश्रस्यच्यः। इति राजनिर्वेग्दः॥